

almindelige dansker, der kan mærke det på sin egen økonomi, og som ikke giver noget for skatteministerens flilende beregninger, hvor fait er givet på forhånd. Jeg kan hilse skatteministeren – da han nu ikke er her, vil jeg hilse statsministeren fra den helt almindelige danske skatteborger og sige, at smertegrænsen er nået.

Det danske skattetryk kvæler alt for mange initiativer. Det danske skattetryk betyder, at det for alt for mange mennesker ikke kan betale sig at yde en indsats. Det danske skattetryk gør det vanskeligt at spare op og umuliggør stort set etablering af egen virksomhed.

Denne udvikling skal standses. Men hver gang regeringen kritiseres for at have strammet skatteskruen, henvises der til, at skattetrykket ikke er steget, siden regeringen trådte til. Det er unægtelig en sandhed med modifikationer, for skattetrykket er i virkeligheden et dårligt mål for skattebyrden. Når man måler skattetrykket i forhold til BNP, bliver skattetrykket lavere, desto større andel af indirekte skatter og afgifter udgør af den samlede beskatning.

Ved fifleri holder regeringen skattetrykket kunstigt nede. Det sker ved, at regeringen har skiftet indkomstskatter ud med grønne afgifter, grønne afgifter, der med rette har fået betegnelsen røde skatter. Ja, i dag udgør de grønne afgifter 15 pct. af statens samlede skatteindtægter mod 10 pct. i 1992. Det betyder, at skatteministeren på den måde kan fifle sig til et lavere skattetryk.

Men virkeligheden er jo en helt anden. Ikke færre end 92 gange er skatten steget under den nuværende regering. 92 gange har regeringen valgt den nemmeste løsning, nemlig at flå danskerne og lade skatterne stige endnu en gang. Statens skatteindtægter har aldrig været højere. Den nuværende regering får ikke færre end 134 mio. kr. mere i kassen i år, end den borgerlige regering gjorde i 1992.

Jo, vi har rekord i skattetryk, en rekord, vi har fået en kraftig påmindelse om de seneste uger. De seneste uger er den årlige hilsen fra Told og Skat dumpet ind ad boligejernes brevsprække. For de fleste er der tale om chokerende læsning. Boligejerne er på den ene side blevet rigere, i hvert fald på papiret, på den anden side bliver de nu plukket endnu mere i skat. Skatteministeren tager med et snuptag 3,8 mia. kr. ekstra til statskassen fra boligejerne i år og til næste år.

3,8 mia. kr. er såmænd kun en lille del af den ekstraregning, som regeringen med pinsepak-

ken har sendt til boligejerne. 3,8 mia. kr. er danskernes boligudgift uvarslet steget med. Det er skrappe sager.

Ikke nok med, at skatteministeren har sendt en ekstraregning til boligejerne i form af Told og Skats hilsen, men oven i dette har regeringen med indførelsen af ejendomsværdiskatten gennemført en række helt urimelige og uretfærdige skatteforhøjelser.

Det rammer i særdeleshed pensionisterne. En lang række pensionister med beskedne indtægter har fået et ordentligt skattesmæk med indførelsen af ejendomsværdiskatten. Beregninger viser, at pensionister, der bor i egen bolig, risikerer en stigning i ejendomsværdiskatten på op til 200 pct. Det er fuldstændig urimeligt. Ejendomsværdiskattens ekstra regning kommer, på trods af at skatteministeren under behandlingen af pinsepakken i Folketinget klart understregede, at lejeværdien og den nye ejendomsværdiskat blot var to sider af samme sag.

I Venstre har vi lovet vælgerne, at en ny regering efter næste folketingsvalg vil stoppe stigningen i skatter og afgifter. Med Venstres skattestop får boligejerne i fremtiden en garanti mod at få ubehagelige overraskelser ind ad brevsprækken. Venstres skattestop vil medføre et loft over det kronebeløb, som boligejerne betaler i ejendomsværdiskat. Det betyder, at værdistigninger på fast ejendom ikke automatisk udløser en ekstra skat.

Det er fuldstændig urimeligt, når vi oplever, at f.eks. unge nyetablerede familier tvinges til at flytte, blot fordi ejendomsvurderingerne stiger. Det er ikke rimeligt at jage familier fra hus og hjem, og det er jo ikke nok med, at ejendomsværdiskatten stiger, for oveni kommer jo forringelserne af fradragsværdien. Alt sammen er det medvirkende til, at mange unge børnefamilier har fået forringet mulighederne for at have egen bolig.

Ejendomsværdiskatten er naturligvis kun en del af det samlede skattesystem, hvor det alt for høje skattetryk også har alvorlige konsekvenser for det danske erhvervsliv, for eksporten og dermed for beskæftigelsen. Selv om staten aldrig tidligere har haft så store skatteindtægter som i øjeblikket, oplever vi desværre flere og flere eksempler på, at borgerne ikke får den velfærdsservice, de har krav på.

Hvad er de øgede skatteindtægter så brugt til? Det kan man med rette spørge, og svaret fortøner sig i det uviste. I hvert fald er det en kendsgerning, at tilfredsheden med den offent-